
Devistuti ShakrAdaya or Mahishantakarīsuktam)

शक्राद्यकृता देवीस्तुतिः अथवा मलिषन्तकरीसूक्तम्

Document Information

Text title : Devi Stuti shakrAdaya from durgA saptashatI

File name : devIstutiHshakrAdaya.itx

Category : devii, durgA, stotra, devI

Location : doc_devii

Transliterated by : Ahto Jarve ajarve at fms30.cca.rockwell.com jarve at cs.miu.edu ek879
at cleveland.freenet.edu

Proofread by : Ahto Jarve ajarve at fms30.cca.rockwell.com jarve at cs.miu.edu ek879 at
cleveland.freenet.edu

Description-comments : from durgA saptashatI adhyAya 4. The first 26 verses are
mahiShantakrIsUktam

Latest update : November 1, 2010

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The
file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or
individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts
are generated using **sanscript**.

January 22, 2022

sanskritdocuments.org

शकाद्यकृता देवीस्तुतिः अथवा मलिषन्तकरीसूक्तम्

दुर्गा समशत्यान्तर्गतम्

॥ अथ यतुर्थोऽध्यायः ॥

ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

शकाद्यः सुरगाणा निडतेऽतिवीर्ये
तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिभवे च देव्या ।
तां तुष्टुवुः प्रएतिनम्रशिरोधरांसा
वाग्भिः प्रदर्षपुलकोद्गमयारुहेडाः ॥ २ ॥

देव्या यया ततमिदं जगदात्मशक्त्या
निशेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ।
तामम्बिकामपिलदेवमदर्षिपूज्यां
भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ ३ ॥

यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननन्तो
ब्रह्मा हरश्च न छि वक्तुमलं बलं च ।
सा यण्डिकाभिलजगत्परिपालनाय
नाशाय याशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥

या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः
पापात्मनां कृतधियां दुदयेषु बुद्धिः ।
श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा
तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥ ५ ॥

किं वार्णयाम तव रूपमचिन्त्यमेतत्
किं यातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ।
किं याडवेषु यरितानि तवाद्भुतानि
सर्वेषु देव्यसुरदेवगणदिडेषु ॥ ६ ॥

लेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दौषै-
 र्न ज्ञायसे उरिउरादिभिरप्यपारा ।
 सर्वाश्रयाभिलमिदं जगदंशभूत-
 मव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाधा ॥ ७ ॥

यस्याः समस्तसुरता समुदीरणेन
 तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मभेषु देवि ।
 स्वाडासि वै पितृगाणस्य य तृप्तिलेतु-
 रुश्यायसे त्वमत एव जनैः स्वधा य ॥ ८ ॥

या मुक्तिलेतुरवियन्त्यमडाप्रता त्वं
 अत्यस्यसे सुनियतेन्द्रियतत्त्वसारैः ।
 मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदौषै-
 र्विधासि सा भगवती परमा हि देवि ॥ ९ ॥

शब्दात्मिका सुविमलर्ग्यजुषां निधान-
 मुद्गीथरभ्यपदपाठवतां य साम्नाम् ।
 देवी त्रयी भगवती भवभावनाय
 वार्ता य सर्वजगतां परमार्त्तिं उन्नी ॥ १० ॥

मेधासि देवि विद्विताभिलशास्त्रसारा
 दृर्गासि दृर्गभवसागरनौरसङ्गा ।
 श्रीः डेटभारिदृष्ट्यैककृताधिवासा
 गौरी त्वमेव शशिभौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥

षत्सलासममलं परिपूर्णाथन्द्र-
 भिम्भानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तम् ।
 अत्यद्भुतं प्रकृतमात्तरुषा तथापि
 वक्त्रं विलोक्य सलसा मडिषासुरेण ॥ १२ ॥

दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भुङ्कुटीकराल-
 मुद्यच्छशाङ्कुसदृशच्छवि यत्र सद्यः ।
 प्राणान्मुभोय मडिषस्तदतीव चित्रं
 कैर्जुव्यते हि कुपितान्तकदशनैः ॥ १३ ॥

देवि प्रसीद परमा भवती भवाय
 सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि ।

विज्ञातमेतदधुनैव यदस्तमेत-
त्रीतं भवं सुविपुलं मलिषासुरस्य ॥ १४ ॥

ते सम्मता जनपदेषु धनानि तेषां
तेषां यशांसि न य सीदति धर्मवर्गः ।
धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा
येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥ १५ ॥

धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्मा-
ण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ।
स्वर्गं प्रयाति य ततो भवतीप्रसादा-
ल्लोकत्रयेऽपि कृलदा ननु देवि तेन ॥ १६ ॥

दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः
स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ।
दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या
सर्वोपकारकराणाय सदाऽऽर्द्रयित्ता ॥ १७ ॥

अभिर्द्धतैर्जगदुपैति सुभं तथैते
कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम् ।
सङ्ग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयान्तु
मत्वेति नूनमलिषान्विनिर्द्धसि देवि ॥ १८ ॥

दृष्ट्वैव किं न भवती प्रकरोति भस्म
सर्वासुरानरिषु यत्प्रलिङ्गोषि शस्त्रम् ।
लोकान्प्रयान्तु रिपवोऽपि हि शस्त्रपूता
छत्थं मतिर्भवति तेष्वपि तेऽतिसाध्वी ॥ १९ ॥

अङ्गप्रभानिकरविस्फुराणैस्तथोग्रैः
शूलाग्रकान्तिनिवलेन दृशोऽसुराणाम् ।
यन्नागता विलयमंशुमदिन्दुभाण्ड-
योग्याननं तव विलोकयतां तद्देतत् ॥ २० ॥

दुर्वृत्तवृत्तशमन् तव देवि शीलं
रुपं तथैतदविचिन्त्यमतुल्यमन्यैः ।
वीर्यं य उन्नि हृतदेवपराङ्माणां
वैशिष्यपि प्रकटितैव दया त्वयेत्यम् ॥ २१ ॥

केनोपमा भवतु तेऽस्य पराङ्गमस्य
 उषं य शनुभयकार्यतिहारि कुत्र ।

चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता य दृष्टा
 त्वय्येव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥ २२ ॥

त्रैलोक्यमेतदभिलं रिपुनाशनेन
 त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेऽपि ल्वा ।

नीता द्विवं रिपुगणा भयमध्यपास्त-
 मस्माङ्कमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥ २३ ॥

शूलेन पाडि नो देवि पाडि भङ्गेन याम्बिके ।
 घण्टास्वनेन नः पाडि यापज्यानिःस्वनेन य ॥ २४ ॥

प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां य चण्डिके रक्ष दक्षिणे ।
 भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्थां तथेश्वरि ॥ २५ ॥

सौम्यानि यानि उपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ।
 यानि आत्यर्थघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥ २६ ॥

भङ्गशूलगदादीनि यानि यास्त्रानि तेऽम्बिके ।
 करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मान्नक्ष सर्वतः ॥ २७ ॥

ऋषिरुवाच ॥ २८ ॥

अेवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोद्भवैः ।
 अर्थिता जगतां धात्री तथा गन्धानुलेपनैः ॥ २९ ॥

भक्त्या समस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैस्तु धूपिता ।
 प्राड प्रसादसुमुष्मी समस्तान् प्राज्ञान् सुरान् ॥ ३० ॥

दिव्युवाच ॥ ३१ ॥

प्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोऽभिवाञ्छतम् ॥ ३२ ॥

देवा उचुः ॥ ३३ ॥

भगवत्या कृतं सर्वं न डिञ्चिदवशिष्यते ।
 यदयं निहतः शत्रुरस्माकं मडिषासुरः ॥ ३४ ॥

यदि यापि वरो देयस्त्वयाऽस्माकं मडेश्वरि ।

संस्मृता संस्मृता त्वं नो ङिसेथाः परमापदः ॥ ३५ ॥

यश्च मर्त्यः स्तवैरेभिस्त्वां स्तोष्यत्यमलानने ॥ ३६ ॥

तस्य वित्तद्धिविभवैर्धनदारान्दिसम्पदाम् ।

वृद्धयेऽस्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वदाम्भिके ॥ ३७ ॥

ऋषिरुवाच ॥ ३८ ॥

एति प्रसादिता देवैर्जगतोऽर्थे तथाऽत्मनः ।

तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवान्तर्हिता नृप ॥ ३९ ॥

एत्येतत्कथितं भूप सम्भूता सा यथा पुरा ।

देवी देवशरीरेभ्यो जगत्त्रयङ्गितैषिणी ॥ ४० ॥

पुनश्च गौरीदेवात्सा समुद्भूता यथाभवत् ।

वधाय दृष्टदैत्यानां तथा शुम्भनिशुम्भयोः ॥ ४१ ॥

रक्षाणाय च लोकानां देवानामुपकारिणी ।

तश्चष्टशुष्य मयाऽऽप्यातं यथावत्कथयामि ते ॥ ४२ ॥

एति श्री मार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाडात्त्ये

शकादिस्तुतिर्नाम यतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

Known also as jayAstutiH

Encoded and proofread by Ahto Jarve

Devistuti ShkrAdaya or Mahishantakarisuktam)

pdf was typeset on January 22, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

